

(กสทช.)

บันทึกเลขที่

กทช1003.10.336.2559

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ส่วนงาน กสทช. ประวิทย์ ลีสถาพรวงศา (โทร. ๓๙๗)

ที่ สทช ๑๐๐๓.๑๐/ ททท

วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเปิดเผยความเห็นในการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๓.๑ ของการประชุม กทค. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๙

เรียน รสทช. ก่อกิจฯ (เลขานุการ กทค.)

ตามที่ได้มีการประชุม กทค. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙ และในการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๓.๑ เรื่อง สรุปผลการพิจารณาศึกษาเรื่องสัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ (สัมปทานดาวเทียมไทยคม) โดยคณะกรรมการสื่อสารมวลชน การวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสารสนเทศ สภานิติบัญญัติ ผมได้แสดงความเห็นเพิ่มเติมนอกเหนือจากมติที่ประชุม ผมจึงขอเปิดเผยความเห็นของผม เพื่อบันทึกในรายงานการประชุม กทค. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๙ ในส่วนหมายเหตุของระเบียบวาระที่ ๓.๑ ทั้งนี้ เพื่อเป็นไปตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

(นายประวิทย์ ลีสถาพรวงศา)

กสทช.

ความเห็น กสทช. ประวิทย์ เพื่อบันทึกในรายงานการประชุม กทค. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๙ ระเบียบวาระที่ ๓.๑

“๑. ปัญหาเรื่องกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ ปัจจุบัน กสทช. โดย กทค. ได้มีมติที่ประชุมให้นำเรื่องเข้าปรึกษาหารือกับคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านกฎหมาย กสทช. การที่สำนักงาน กสทช. นำเสนอสรุปผลการพิจารณาศึกษาเรื่องสัญญาดำเนินกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ (สัมปทานดาวเทียมไทยคม) โดยคณะกรรมการสื่อสารมวลชน การวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสารสนเทศ สถานิติบัญญัติ จึงเป็นสิ่งที่ดี เนื่องจากจะเป็นข้อมูลหนึ่งในการประกอบการพิจารณาในเรื่องนี้ต่อไป

๒. ตามสรุปผลการพิจารณาศึกษาข้อ ๒ ข้อเท็จจริงที่กล่าวถึงนั้นเป็นข้อเท็จจริงที่อยู่ภายใต้ระบบสัญญาสัมปทาน ซึ่งกำหนดหน้าที่ระหว่างคู่สัญญาฝ่ายรัฐโดยกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกับบริษัทฯ เมื่อปัจจุบันกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศอยู่ในรูปแบบการให้ใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบกับมีการแต่งตั้ง กสทช. อันเป็นองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระแล้ว บรรดาอำนาจหน้าที่ในการจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการโทรคมนาคมในกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ จึงกลายมาเป็นอำนาจหน้าที่ของ กสทช. ทั้งนี้ ตามหมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓

๓. กรณีสิทธิในวงโคจรดาวเทียมและความถี่ที่ภาครัฐดำเนินการแล้วได้มา ซึ่ง กทค. ได้ออกใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่สามให้กับดาวเทียมไทยคม ๘ ที่จะทำการปล่อยในต้นปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ณ ตำแหน่งวงโคจรที่ ๗๘.๕ องศาตะวันออกว่าจะสามารถดำเนินการได้หรือไม่ หรือสามารถดำเนินการอย่างไรให้รัฐไม่เสียประโยชน์ นั้น ผมเห็นว่า ตามมติ กทค. เพียงแต่ออกใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่สาม ให้บริษัทฯ สำหรับประกอบกิจการโทรคมนาคมที่มีโครงข่ายเป็นของตนเอง ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ เท่านั้น โดย กทค. ได้กำหนดเงื่อนไขให้บริษัทฯ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และข้อกำหนดในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการโทรคมนาคมสำหรับบริการดาวเทียมสื่อสาร และบริษัทฯ ไม่อาจเรียกค่าเสียหายใดที่เกิดขึ้นได้ เช่น หากบริษัทฯ มีการใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการโทรคมนาคมต้องดำเนินการโดยวิธีการประมูลคลื่นความถี่ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นต้น

๔. ในส่วนที่ภายหลังจากสัญญาสัมปทานสิ้นสุดลง ทำให้ทรัพย์สินต่างๆ รวมทั้งสถานียภาคพื้นดินของบริษัทฯ ต้องตกเป็นของรัฐ นั้น เป็นเรื่องสิทธิและหน้าที่ตามสัญญาสัมปทาน ซึ่งคู่สัญญาชอบที่จะดำเนินการให้มีการปฏิบัติตามสัญญาต่อไป

๕. ข้อเสนอตามสรุปผลการศึกษาในเรื่องผลประโยชน์ตอบแทนตามสัญญาสัมปทานที่บริษัทไทยคม จำกัด (มหาชน) ตกลงให้กับรัฐเฉลี่ยต่อปีตลอดอายุสัมปทาน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓๓ ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่าย ซึ่งขณะนี้บริษัทฯ ไม่ต้องเสียค่าสัมปทานอีกแล้ว แต่เสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมต่อปีคิดเป็นร้อยละ ๕.๒๕ ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่าย คณะกรรมการจึงเห็นควรให้ กสทช. ศึกษาความเหมาะสมของค่าใช้จ่ายบริการใช้วงจรวางดาวเทียมไทยคม โดยเสนอแนะให้ กสทช. หาแนวทางในการปรับลดค่าใช้จ่ายบริการใช้วงจรวางดาวเทียมภายในประเทศ (Transponder) นั้น ผมเห็นสอดคล้องกับคณะกรรมการว่า มีกฎหมายต่างๆ ให้อำนาจ กสทช. ในการกำกับดูแลค่าบริการในกิจการดาวเทียมสื่อสารได้ ซึ่งเห็นได้ว่าเป็นกิจการที่ผูกขาดและขณะนี้มิตันทุนที่ลดลง ตามสรุปผลการพิจารณาศึกษาดังกล่าว ข้อ ๓.๘ นอกจากนั้น ผมมีความเห็นเพิ่มเติมว่า หากมีการเปิดให้ตลาดกิจการดาวเทียมสื่อสารภายในประเทศ มีการประมูลแข่งขันกันอย่างเสรีและเป็นธรรม ก็จะทำให้มีผู้ประกอบการรายอื่นหรือผู้ให้บริการหลายราย จนไม่มีผู้ประกอบการรายใดมีอิทธิพลต่อการกำหนดราคาหรือสามารถกำหนดราคาได้ฝ่ายเดียว อันจะทำให้ผู้บริโภคได้ประโยชน์สูงสุดทั้งราคาและคุณภาพโดยกลไกตลาด ซึ่งรัฐไม่จำเป็นต้องแทรกแซงราคาอีกด้วย”